

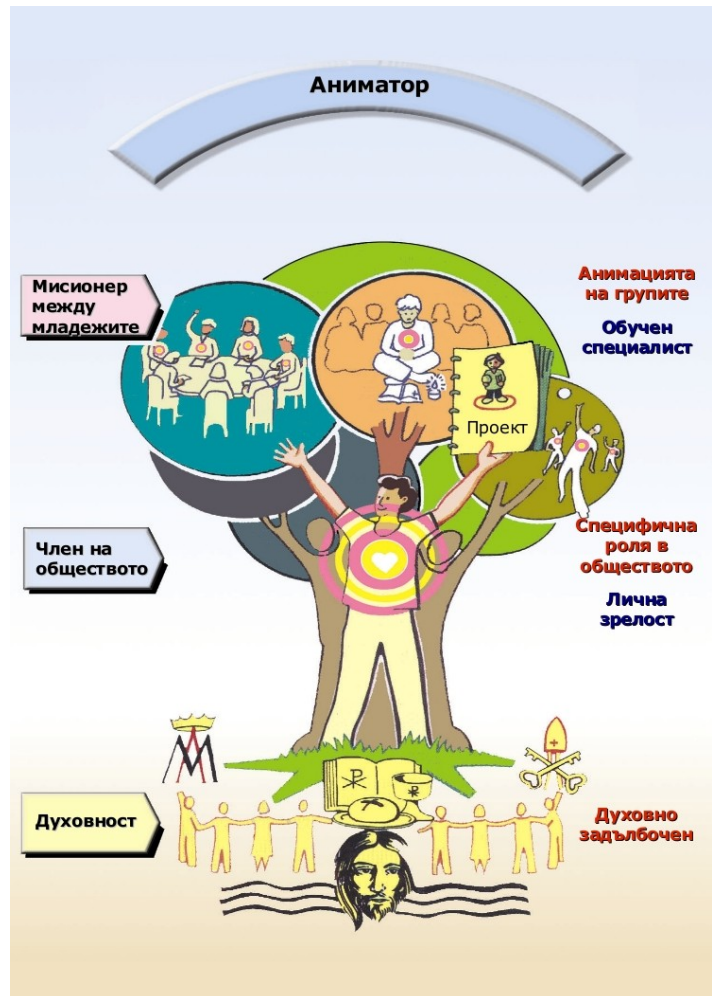
Идентичност на аниматор

„Аниматор е всеки човек, който се чувства отговорен за своя живот, за живота на другите, за обществото и мястото, където живее. Аниматорът трябва да е отворен към Бог, към хората и към моментната ситуация, на която се изисква да отговори. Не е само организатор или мениджър, но трябва да повлияе на другите със своя личен пример и със своето отношение към единствения човек. Можем да кажем, че аниматорът е човек, който е отговорен за определена група, която възпитава и ѝ осигурява връзката с църквата.“

- Аниматор трябва да е човек, който е по психологически смисъл на думата зряла личност. Не може да е незрял, защото той трябва да възпитава и ръководи другите чрез своя пример.
- Главната мотивация за работата с другите излиза от връзката с Бог. Ако връзката е истинска, аниматорът става радостен, приема другите като свои приятели, всеки ден приема като един голям дар, Исус Христос е за него източник на всичко, знае смисъла и важността на църквата и иска да служи.
- Защо християнинът служи? Отговорът можем да намерим в Посланието на св. Апостол Павел до Римляните. Според него **християнинът служи, защото знае колко много Бог го обича.**

- Схема на източници за службата:

- Господ от своята безмерна любов сътворил човека, който е Негов образ. Всеки човек има нужда да е обичан и иска да обича.
- Човекът се запознава с голямата любов на Бога. - Разбира, че Бог много го обича.
- Иска да отговори на голямата любов на Бог. - Иска също да обича Бога и да Му покаже със своите дела, колко Го обича.
- От Бога произлиза всяка проява на любовта. Само чрез Бога можем истински да обичаме другия и да се задълбочаваме в любовта.
- Но не можем да видим Бога. Знаем, че Той безкрайно обича всичко което е сътворил. Затова ако искаме да отговорим на Неговата Любов, трябва да обичаме ближния си и цялото Му творчество.
- Любовта без служба не е възможна, защото не само с думи, но също

и с дела показваме на другия, колко го уважаваме и обичаме.

Аниматор излиза от думата анимация.

Анимацията е възпитателен метод, който ненасилено, чрез подходящи програми и методи, подкрепя и подтиква младежите да търсят собствени пътища в живота и собствени възможности за изграждане на своята идентичност (личност), свобода и автономия. Значи, аз анимирам тогава, когато размишлявам, решавам нещата и действам така, за да мотивирам младия човек да мисли, реши и заедно с другите да се грижи за промяната на околния (младежки) свят, да въведе в него истински ценности и по такъв начин да развива критична съвест.

Това всичко означава, че аниматорът само анимира. Постепенно оставя на групата все по-голяма и по-голяма възможност да се реализира и развива сама.

Аниматорът е нужен на групата – неговите задачи:

1. Помага на групата
 - a) да разпознае нуждите си,
 - b) да определи посоката, накъде да тръгне
 - c) да осъществи това, което иска да направи
 - d) да оцени постъпките и успехите на групата
2. Грижи се за единството между членове в групата
3. Анимира срещи на групата
4. Мотивира членовете на групата да го следват
5. Грижи се за доброто изпълнение на програмата (добро не означава забавно, но включва много неща)
 1. Задълбочена убеденост в това, че в живота има важни ценности, които иска да предаде на младежите
 2. Мечта да живее и предава доброто и истината (споделяне на ценностите)
 3. Иска да даде своя живот като един дар на другия
 4. Да осъществи своята вяра чрез служба на другия, защото вярата без дела е мъртва.

Моите възможности и моето себевъзпитание

1. Естествени възможности - например: авторитет, съграждане на отношения,
2. Интелектуални възможности: педагогика, психология, социология, теология... (не може да бъде фанатичен, демагогичен човек, без добър израз на идеите си...)
3. Духовност - молитва, Св. Тайнства, Библия, духовно ръководство (Трябва моя живот да е свързан с Бог)
4. Себевъзпитание – усилива за своето всестранно развитие. Иска да премахне нещата, които блокират неговото усилие и отношения:
 - чувство на малоценност трябва да превърна във вяра
 - лични предразсъдъци трябва да превърна в истинско запознанство с

хора и предмети

- страх, страх от хората трябва да превърна в себевъзпитание и постъпените крачки към съградения на отношенията
- вътрешно безпокоен, човек на настроение, човек в криза - трябва да преобразувам всичко в себе си така, че да помирят идеалното с реалното или ако съм сигурен в отношенията и подкрепа от другите аниматори, салезиани и Бог.

Компетентност на аниматора

Всеки аниматор трябва да е компетентен в следните неща:

1. Минимално знание за своята анимационна роля
2. Минимално знание за основните принципи на ръководството на групата
3. Минимално знание за темата, която осъществява групата
4. Добро схващане на общи цели в проекта и възможност да ги обясни на групата
5. Опит с анимацията (някога трябва да започнем)

Нужните ни възможности

Всеки си има различни дарби и качества, с които може да е полезен на другите. Нужно е да ги развиваме. Мога да стана добър аниматор когато:

1. искам да мотивирам другите. Тук е важно да вярвам в това, че проектът е добър.
2. мога да подготвям план за работа в групата
3. хубаво реагирам, когато групата си има проблеми: агресия, пасивност, проблеми в отношенията...
4. мотивирам другите да обяснят своите идеи, без първо да кажа своите
5. съм отворен и слушам единствено членовете в групата и се опитвам да ги разбере

Тези наши възможности постъпено придобиваме и трябва да ги развиваме чрез тренировки.

Знания и умения

Аниматорът възпитава и предава на другите своите знания и умения. Затова трябва да е теоретично и практично обучен в нещата, които му са нужни за неговата дейност. За необходимо смятаме минимално знание от науките: психология, социология, педагогика и теология (философия). Също трябва да знае да комуникира с другите – това трябва да се учим през целия си живот. Това всичко изисква да се освобождаваме от проблемите си, да се себеконтролираме и себеовладяваме и да знаем да почиваме.

Себевъзпитание и себереализация

Себевъзпитание се състои в четири области на неговия живот.

1. **Лична област** – Зрялостта на аниматора трябва да отговори на неговата възраст. Аниматорът трябва да е вътрешно свободен, реалистичен, отговорен за себе си и другите. Трябва да открие своите дарби и слабости и да приема всичко със спокойствие, да другите приема такива, какви са, може да се овладява, добре знае какво иска и накъде върви. Сам е щастлив и радостен и това щастие и тази радост излиза от сърцето му.
2. **Християнска област** – Аниматорът трябва истински да живее своята вяра, да стане

свидетел на възкръсналия Христос и да евангелизира. Знае причината на своята надежда, хубаво се е запознал със своята религия и иска да е воден от Светия Дух, да намира Бог в ежедневен живот и събитията гледа чрез светлина на Евангелието.

3. **Анимационна област** – Аниматорът трябва да стане основател на групите в рамката на църквата и извън нея. Аниматорът е човек който знае да работи заедно с другите в групата, научил се да изслушва другите, има си опит с живота в Църквата и своя опит иска да предаде и на групата. Може да изгражда приятелски връзки с другите и иска да се обучи, да стане специалист във възпитанието и да привлече другите, да станат аниматори.
4. **Обществена област** – Аниматорът от своята вяра трябва да съгражда нова цивилизация – цивилизация, където да царува спокойствие, любов, истина. Аниматорът е човек, който е чувствителен за социалните, политическите и културните проблеми. В рамката на своите възможности трябва нещо да направи за бедните, слабите и малките, за да могат те да придобият своите права. Също трябва да се ангажира в конкретно дело на любовта. Своя живот разбира като една служба на другите и всичко гледа в рамката на евангелието.